

(המשך ממעמד 35)

שחמך בממשלה, יוכר כסיעת יחיד ויזכה בעשרות אלפי לירות לחודש. התירוץ של יצחקי היה מגוחך ומרגיז. הוא לא סיפר על ההבטחות שקיבל הליכוד. הוא סיפר על 150 ביריונים אלימים שהפגינו ליד ביתו, כדי להשפיע עליו להצביע נגד הממשלה. "הביריונים האלימים" של יצחקי היו חברי המישמרת הצעירה של מיפלגת העבודה, שהפגינו בשקט רב מול בתיהם של כל המתנדדים, כדי לנסות ולהשפיע עליהם לעזור בהפלת הממשלה.

קול חכם

וסומק בפנים

ג' ב' ח"כ אמנון לין, המאיים מזה כמה שבועות בפרישה מהליכוד, הצביע הפעם עם הממשלה. לין משתעשע ברעיון להקים מיפלגה חיפאית עצמאית, שתוכה בתמיכת המערך ותגיע להסכם מוקדם עמו. אולם המערך סרב לחתום על שטרות ללין והמו"מ דייין נמשך. כדי שלא להפסיד את שני העולמות, החליט לין בינתיים להצביע עם הממשלה. לרעמי הצחוק הגדולים ביותר גרם ח"כ אברהם מלמד, איש המפד"ל. מלמד קורא בגלוי להפלת הממשלה והקואליציה, שעל שורתיה הוא נימנה. כשקרא מזכיר הכנסת בשמו של מלמד, לא ענה הח"כ בעל הדיבור, רק בפעם השלישית ענה מלמד: "להסיר!" והצטרף בכך לממשלה. כניעה למישמעת הקואליציונית. אולם קולו של מלמד היה חלש ופניו אדומים מבושה. הפתעה נוספת היוותה הצבעתו של ח"כ שמואל פלאטורשון - נגד הממשלה. עד הצהריים היה שרון משוכנע שיצביע בעד הממשלה. הוא ניהל מגעים עם ידידו, שר הבינוי דויד לוי, על תמורה הולמת. פלאטו דרש שהממשלה תכריז על תוכנית חדשה לפתרון בעיית הדיוור של הוגות הצעירים ושתשלב אותו ב-תוכנית זו. השילוב והפירסומת הם שהיו חשובים לפלאטו. לוי התרוצץ בין פלאטו לבין ראשי הליכוד וביקש רק הצהרה, "דקלרציה", כדבריו, שתמורתה תזכה ה-ממשלה בקולו של פלאטורשון. אולם ברגע האחרון הבינו ראשי הליכוד שהרוב מובטח גם בלעדיו וסרבו להתבונן. מילבד משה דייין, היחידי מבין הפור-שים ממפלגות-האם שנחשבו כמתנדדים, שגילה אומץ והצביע כהתאם למצפונה היה ח"כ מרדכי אלגרבלי, פורש ד"ש ואיש תנועת עווד, שהצביע נגד הממשלה חזרה למצבה הטבעי: מתנד-נדת ועומדת על כרעי תרגולת. יש האומרים שזו הפעם האחרונה שבה היא ניצלה. מה שקרה בד"ש בשלוש השנים האחרונות - תופעת פילוג ופירוד שאין לה אח ורע בפוליטיקה הישראלית - מסמל יותר מכל מצבה של ממשלת בגין, שלוש שנים אחרי שהוקמה.

האיש שהתלונן

שאשתו

מרעילה אותו,

חשד שגם שתי

נשותיו הקודמות

בגדו בו

ולכן הגיש את

תלונתו למישמרת

ה ידיעה שפורסמה בטלוויזיה וב-רדיו נשמעה כלקוחה מתוך סיפורי דקמרון. סופר בה על אדם שהתלונן ב-מישמרת כי אשתו מרעילה אותו בשי-טיות. האיש טען, לדברי העיתונאים, כי אשתו עושה זאת כדי שתוכל לתנות אהבים עם שכנו, מבלי שיפריע לה.

תחילתה של הפרשה ביום החמישי ב-שבוע שעבר. בשעה ארבע לפנות בוקר, באותו היום, התייצב פאהמי פרח, תושב שכונת ג'בל פרח בנצרת, בתחנת המיש-טרה שבעיר. פאהמי הביא עמו צינצנת זכוכית ובתוכה שיירים מארוחת-הערב ש-

אכל. "התעוררתי באמצע הלילה עם לשון יבשה", סיפר לשוטרים. "אני חושד ש-אשתי הכניסה רעל לתוך האוכל".

השוטרים גבו מפיו עדות ושלחו את שאריות המזון שהביא לבדיקה במעבדה. פאהמי נלקח לבית-חולים בנצרת, שם נערכו לו בדיקות דם ושתן, כדי למצוא סימני רעל. אולם בבדיקה זו לא העלתה דבר. תוצאות הבדיקה המעבדתית עדיין לא הגיעו.

מתוך העדויות שגבו השוטרים הסתבר כי פאהמי, בן ה-36, היה נשוי בעבר פעמיים. גם בנשותיו הקודמות חשד כי הן כוגדות בו. האשה הראשונה נפטרה ואילו מהשנייה התגרש. האשה שנגדה התלונן, נהילה, היא אשתו השלישית.

נהילה בת ה-24 היא בת למישפחת פלאחים באחד הכפרים בסביבת נצרת. לפני שנישאה עבדה כאחות. לטענת פאהמי התעורר חשדו כתוצאה מכמה ארו-עים. "הייתי שומע בלילה שזורקים אבנים על התריס בחדר השינה שלנו", סיפר פאהמי. "תיכף הבנתי שזה השכן. הוא זורק אבנים וככה הוא קורא לאשתי."

"ראיתי שיש

לה משהו"

ה ייתי מתעורר עם צמר-גפן על הפנים. אני חושד שהיה בצמר-גפן ססיינה. ככה אשתי יכולה לצאת אל השכן ולהיות בטוחה שלא אתעורר. ה-חלתי לחשוד כבר לפני הרבה זמן. רציתי לתפוס אותה יחד עם השכן. הייתי אומר לה שלא אחזור הביתה, והייתי מתגנב בשקט בלילה. הייתי מדביק שערות על הדלת בלילה, כדי לראות אם היא יוצאת.

פאהמי פרח להרוג לאט לאט

רעני לבנעני

אתו אני אדבר אחרי שאני אתפוס אותם יחד.

"בינתיים יש לי שיטות משלי לעקוב אחריה. אני לא יכול לגלות. גם ה-מישפחה שלה קשורה בעניין. הם רוצים להתגסק בי. אבל אני לא אתן להם שום צ'אנס. אני יותר חכם.

"יש לי

סבלנות"

א אני אנה עד שאוכיח את ציד-קתי. עכשיו אני מחכה לבדיקת ה-מישטרה. אני בטוח שהיה רעל באוכל ש-היא נתנה לי. זה גם בשביל להרדים אותי וגם בשביל שאני אמות לאט-לאט. היא נו-תנת לי את זה כבר הרבה זמן. כל פעם היא מכניסה לי קצת לתוך האוכל. היא חושבת שאני לא יודע. אבל עכשיו ה-מישטרה תמצא את הרעל.

"אני יודע שהבדיקה לוקחת זמן. אבל יש לי סבלנות. אפילו אם בסוף לא ימצאו כלום אני לא אאותר. אני אתן את האוכל לבדיקה פרטית. אני מוכן לשלם אפילו מיליון, רק שיגלו את זה. עד שאני לא אתפוס אותה אין לי מנוחה."

אחרי ששמעו את כל סיפוריו, לא הת-קשו אנשי המישטרה להניח כי המדובר באדם שיציבותו הנפשית מוטלת בספק. אולם למרות זאת הוחלט לבצע את ה-בדיקות, ולו רק כדי להסיר כל חשד.

המישטרה לא מצאה לנכון להפנות את פאהמי לבדיקה פסיכיאטרית, אך היה מ-י שסבר כי תלונתו ראויה לפירסום ב-אמצעי-התיקשורת. כך נמסר הסיפור ל-רדיו ולטלוויזיה.